

Hejsek 4

ČASOPIS ODDÍLU *Upřed* ROČNÍK XLI prosinec 2025

Pejsek štěká...

Vánoce, Vánoce přicházejí. Nemůžu tomu uvěřit, ale už je tu zase prosinec. Skoro celý rok 2025 je za námi a před námi Vánoce.

Už se nemůžu dočkat na všech druhů cukroví a společného zpívání koled na Sá-zavce.

Haf! Ňaf! Haf!

Na začátku listopadu proběhly Družinkové výpravy, ze kterých jste všichni přijeli nadšení. Mladší utíkali pánovi ze starých vesnic a hráli Výbušná koťátka.

Střední zase stopovali slepici, která jim ukradla večeri, a hned jak byl čas — hráli nerf bitku.

Nejstarší hráli deskovky, koukali na filmy a prozkoumali snad celou Roudnici.

Malý Vpřed se vydal na Listopadovou výpravu

u Vesteckého rybníka a poznával 4 živly.

Haf! Ňaf! Haf!

Už o víkendu 5. — 7. prosince pojedeme všichni společně na Vánoční výpravu. Nezapomeňte s sebou vzít hlavně dárek do tomboly!

Jak přesně by měl takový dárek vypadat, jsem popisoval podrobně v minulém Pejskovi. Doufám tedy, že už ho máte všichni hotový, nebo alespoň vymyšlený a pracujete na něm.

Už se moc těším, až uvidím všechny vaše překrásné výtvary!

Pokud byste ovšem chtěli dát na Vánoce dárek i někomu ze svých kamarádů, vezměte ho určitě také. Ty, na rozdíl od toho do tomboly, naopak nezapomeňte podepsat příslušným jménem!

Haf! Ľaf! Haf!

Velký Vpřed na své cestě kolem světa projel Paříží. Tam se zúčastnil soutěže o nový monument, který snad proslaví Paříž na příští světové výstavě, a dále proplul lodí z Port Said až do Suezu.

Malý Vpřed se v průběhu měsíce konečně naučil, jak otevírat portály mezi světy

Haf! Ľaf! Haf!

V prosinci slaví narozeniny Maruška, Hugo, Luky a Kvítek. Štěkám všechno nejlepší do dalšího roku!

Co budeme dělat my větší?

2. 12. Družinovky

mladší: (16.15—17.45)

střední: (18.00—19.30)

starší: (18.00—19.30)

5. — 7. 12. Vánoční výprava

9. 12. Oddílovka (16.30—19.00)

16. 12. Vánoční schůzka (16.30—19.00)

A dále?

- 16. 1. Čaj
- 17. 1. Celočtrnáctkové bruslení
- 28. 2. Výroční výprava
- 20. — 22. 3. Březnová výprava
- 2. — 6. 4. Velikonoční výprava
- 25. 4. Celočtrnáctková akce s rodiči
- 30. 4. — 3. 5. Putování
- 15. — 17. 5. Oddílové hry o Štítek táborníka
- 29. — 31. 5. Poklad

Co budeme dělat my menší?

- 2. 12. Schůzka (16.15—17.45)
- 5. — 7. 12. Vánoční výprava
- 16. 12. Vánoční schůzka (16.30—18.00)

A dále?

- 6. 1. Schůzka
- 13. 1. Schůzka
- 16. 1. Čaj
- 17. 1. Lednová výprava
- 28. 2. Výroční výprava

Padesátka

Ráno jsme vstali a vyrazili na Hlavní nádraží na autobus, kde jsme se potkali s Mety, Máťou, Pomem a Dávou (*byla tam ještě Tea, ale ta už s námi přespávala po čaji — pozn.red.*).

Vyrazili jsme na cestu, teda ještě spíš na autobus, protože jsme ještě jeli do Berouna. No a pak už jsme mohli vyrazit.

První zastávka byla u takového kostela, kde jsme se nasačili a vyfotili se u desítky. A šli jsme dál. Další svačinu jsme si dali na dvacátém kilometru, kde jsme seděli v takovém přístřešku. Najednou k nám přišla taková roztomilá kočička a Mety si ji hned oblíbila.

Vyrazili jsme dál podél Berounky. Po cestě jsme hledali značku 20, abychom se vyfotili, a úspěšně jsme našli. Na 30. km jsme si dali oběd u řeky v Dobřichovicích. Tam jsme si vyměnili a vyvětrali ponožky, zalepili puchýře a šli dál. Už jsme všichni začínali být unavení.

Poté jsme zastavovali, kde to šlo, abychom si odpočinuli a dali si něco dobrého. Nakonec jsme došli až na nádraží Braník.

Všichni jsme to zvládli a také nás pěkně bolely nohy, ale bez toho by to nebyla 50. =)

Bylo to super.

PS: Dělalí jsme dřepy - kolik km, tolik dřepů. =)

zapsala Justý

Podzimní výprava

Sobota

V sobotu jsme se sešli na Masaryčce v 7.45. Potom jsme jeli vlakem do Kralup nad Vltavou, kde jsme přestoupili do jiného vlaku. Vystoupili jsme ve Vrbnu nad Lesy. Na Hříškov jsme museli nák 6—7 km.

Když jsme přišli do chalupy, šli jsme si vybalit. Když jsme si vybalili, byl oběd a po obědě poledňák. Po poledňáku nás vedoucí zavolali a zjistili jsme, co budeme na Podzimkách dělat.

Museli jsme si tajně s někým předat předmět. Domluvit jsme si to měli pomocí schránek, které byly v jedné místnosti, kam se smělo jen po jednom. Potom jsme mohli dělat, cokoli jsme chtěli. Třeba hrát deskovky, nebo se už domluvit na schůzku pro předání předmětu. K večeri jsme měli těstoviny s pestem.

Neděle

Ráno byl budíček v 8.00. Když jsme se nasnídali, šli jsme se připravit na celodeňák. Potom jsme se rozdělili na starší a mladší. Mlačí byli od 5. třídy dolů a starší od 6. třídy nahoru. Pak jsme šli na celodeňák. Když jsme se po celodeňáku vrátili do chaty, měli jsme volno. Až večer jsme vydlabávali dýně.

zapsala Elfie

Pondělí

V 8.00 jsme se vzbudili, převlékli se a šli si dát svoji snídani. Trošku jsme si uklidili, vyčistili si zuby a učesali si vlasy (pokud jsme to neudělali předtím).

Poté jsme se věnovali stupňům, a když se odpojila služba, tak si zahráli sporty. K obědu byla výborná červená (kdo ji asi tak mohl dělat, hmmm =)). Měli jsme poledňák a vedoucí ohřáli mošt se skořicí, MŇAM.

A pak jsme batikovali — ale sypané batikování! Když jsme to dávali do vody, vypadalo to úplně jinak, než když se to vypralo. Po vyprání to bylo takové tmavší =I. Pár dobrovolníků ještě peklo snídani.

Protože večere (kašpárek) byla později, tak jsme už šli spát — krom starších, kteří si, myslím, zahráli parlament.

Úterý

Zase jsme se probudili v 8.00, udělali podstatné věci (hygiena) a dali si snídani — tu, co jsme v pondělí upekli. Ořechovo jablkový štrůdl a perník s ořechy a jablky =D. Ten byl trošku syrový, Edgare =D. Dopoledne jsme zas dělali stupně až do oběda. Po obědě jsme hráli hry vedené Marínou a Pórkem rozdělení podle družinovek.

Potom nás, starší, vedoucí rozdělili po třech, zavázali nám oči a odvezli nás na nějaké místo, kde nás vysadili. Odjeli, my jsme počítali do 100, rozvázali si oči a před námi byla obálka, ve které byl vzkaz: *Vraťte se na Hřiš-*

kov. Nikde nikdo. Bez mobilů, mapy i pravidel... Bylo to megaaaaa dobrý.

Ale když Aňa s Týnou odjížděly od skupinky, zapadly s autem do hlíny v poli. Tak volaly Kryštofovi, jestli je nepřijde vytáhnout, že zapadly... Říkal, že za chvíli přijede (odvážel zrovna jednu skupinku). Když přijel, po chvíli se z lesa vynořila čtyřkolka a motorky, které jim pomohly s vytazením!!! Crazy =P.

Mladší mezitím hledali po Hříškově LABUBU <3 tím, že měli mapy a hledali indicie. Nakonec LABUBU našli v prádelně.

Poté jsme měli večeri — čocku. Ta byla celkem náhodou dobrá => <3. Když jsme dovečeřeli, šli jsme si zpívat na sýpku. Bylo tam totiž větší teplo <3. A pak už jsme šli spinkat.

Středa

Ráno jsme se zase probudili v 8.00, připravili jsme se na snídani, ke které byly různé záviny a ovoce <3. Poté jsme si všechno zabalili, uklidili v pokoji a rozdělili se na starší a ostatní děti.

Starší si povídali o výsadku a mladší venku hráli hry. Pak jsme už jen douklidili a vyrazili na vlakové nádraží a kousek odtamtud si dali oběd (chleba a pomazánky).

Přijel vlak, kde jsme potkali Vosu =>, a jeli až na Masaryčku, kde čekali rodiče (jak na koho).

zapsala Róza

Říjnová výprava

Říjen podzimně zbarvil listy stromů, sluníčko se postupně prodíralo skrz mračnou clonu a všichni jsme v duchu prosili vítr, aby do odpoledne nepřestal foukat. Sešli jsme se v sobotu ráno v klubovně, kde jsme se pod vedením Jendy pustili do výroby draků. Vyrobili jsme dva krásné malajské draky — Pana a Paní větru — které zdobily naše kresby.

Sbalili jsme draky, všechny svoje věci a přiblížili jsme se tramvají přes řeku, abychom to měli do Stromovky o trochu blíž. Ve Stromovce se k nám přidala ještě Pôrek, a kromě pár zastavení na nějakou hru po cestě jsme směle kráčeli do Tróji a tam pak do kopce na Velkou skálu.

Vrcholovou prémie nám byl oběd, na kterém jsme si pochutnali. Seděli jsme na kraji louky, tváře nám hrálo sluníčko a vítr přestával foukat až do mírného vánku, který draka moc neunese. I tak jsme ale důkladně provětrali sebe i oba draky a poletovali jsme po louce (draci i trochu vzduchem) tam a zpátky. Potom přišel čas na foukání bublin.

Velké i menší bubliny brzy zaplnily celé povětří. Ty malé nám vánek dokonce foukal úplně sám. Ty větší jsme museli vytvořit jen za pomoci vlastního umu a zručnosti. Když jsme se nasýtili bublin (a taky nám došla bublifuková směs), vydali jsme se přes vrch Velké skály do Čimického háje. Velká skála jen nesměle vykukuje nad okolní terén, takže si část z nás ani nevšimla, že už jsme přes ni přešli.

V Čimickém háji jsme vyzkoušeli hřiště u hájovny, prošli jsme se po cestách i cestičkách a najednou čas uplynul až

do toho okamžiku, kdy byl čas vyrazit zpátky ke klubovně. Skrz cíp Ďáblického háje jsme došli až na Ládví na metro a z Florence jsme pak poklusem doběhli za rodiči ke klubovně.

Družinková výprava malých

Sraz jsme měli Na Knížecí, první jsme jeli autobusem do Strakonice a dál jsme jeli náhradním autobusem až do Hoštic. Po večeri jsme si šli chvíli hrát na louku, pak Monča blbla a pak jsme šli spát.

Ráno děti vzbudili vedoucí cca v 8.00. Po snídani jsme si šli zaházet na louku a pak jsme hráli na schovku. Dopoledne jsme batikovali. K obědu jsme měli těstoviny s kečupem a sýrem a dělali jsme morseovku. Měli jsme dlouhý poledňák. Vyrazili jsme na hru s buzolou. Potkali jsme se u židovského hřbitova a vyrazili zpět do chaty. Navečeřeli jsme se, pekli bábovku, hráli jsme schovku a šli po svíčkách. A pak jsme šli spát.

Ráno jsme šli vzbudit vedoucí. Zabalili jsme si věci. Jedli jsme bábovku. Vyrazili jsme si zahrát něco na louku, zahráli si schovku a museli jsme vylízt na kopec Kalňák. A pak jsme sešli zpátky do chaty a začali jsme psát kroniku.

zapsáno společně

Družinková výprava starších

Sešli jsme se na Hlaváku a jeli jsme vlakem do Roudnice nad Labem. Zabydleli jsme se a pak jsme hráli deskovky a večereli. Pak jsme šli spát.

V sobotu jsme ke snídani měli buchty a bábovky. Po snídani jsme šli sbírat ořechy (dovedně maskované hrou) a nakupovat. Když jsme se vrátili a naobědvali, měli jsme fotící hru po Roudnici. Myslím, že vyhráli všichni. Když jsme se vrátili, promítli jsme si filmy — Až vyjde měsíc, Past na rodiče — a u toho jsme cháleli všechny dobroty, co jsme přivezli.

V neděli jsme ke snídani měli palačinky! Po snídani jsme si zabalili, a až do oběda jsme hráli deskovky. A pak už jsme uháněli na vlak.

zapsala Madlenka

Žluna zelená

ptáci kolem nás

Žluna zelená je nápadný datlovitý pták, dobře přizpůsobený životu na stromech díky silnému špičatému zobáku, pevným drápům a opěrnému ocasu. Snadno ji poznáme podle zeleného hřbetu, světlejší spodiny, výrazného žlutého kostřce viditelného v letu a červeného temene; samec má navíc černo-červený vous, zatímco samice čistě černý. Mladí ptáci jsou skvrnití a mají matně červené temeno. Ve střední Evropě si ji lze splést se žlunou šedou, která je menší, méně barevná a odlišně zbarvená na hlavě i břiše.

Žluna létá dlouze vlnitým letem a kromě šplhání po stromech často poskakuje i po zemi, kam míří hlavně za potravou. Je totiž specialistkou na mravence, které vyhrabává ze země a sbírá dlouhým lepkavým jazykem. Kromě toho loví i jiný hmyz, občas olizuje mízu stromů a výjimečně navštěvuje včelí úly.

Hnízdí jednou ročně, nejčastěji od dubna do července. Dutinu si vytesává do starých či trouchnivějících kmenů, což trvá dva až tři týdny, a snáší do ní obvykle šest čistě bílých vajec. Na sezení se střídají oba rodiče, přičemž v noci sedí na vejcích výhradně samec. Mláďata se líhnou slepá a téměř holá, ale rychle rostou a po necelých třech týdnech dutinu opouštějí. Další dva týdny je rodiče ještě dokrmují. Dospělí zůstávají věrní svému území, zatímco mladí ptáci se na podzim rozlétají a osidlují nová místa.

Více Vpředu?

Na skok do historie aneb něco o oddíle

Určitě jste si v minulém čísle všimli, že v nějakých letech byly dva tábory najednou, a názvů Osmý, Sedmý a Dvojky. Jak to bylo s rozdělováním a spojováním oddílů?

V roce 1978 vznikl oddíl Vpřed, který fungoval jako jeden společný oddíl až do roku 1996. Myšlenka založení vlastní odnože oddílu vznikla na táboře *Údolí sedmi trav* právě v roce 1996, kdy na konci hry počet vedoucích převyšoval počet dětí. Háňa a Bláňa, tehdy současné vedoucí, vytvořily „Sedmý“ — oddíl, který byl určen pro menší děti, jako je teď u nás Malý Vpřed. Nejdříve do „Sedem“ chodilo jen malinko dětí, později se ale staly nejpočetnější částí oddílu.

Další část oddílu — „Dvojky“ — vznikla 22. července 2002 na Hlavním nádraží, kdy Mára, Ondra a Zeli, tehdejší vedoucí, vyrazili vlakem na potáborovou poradu, a cestou se rozhodli založit nový oddíl. Prostě se rozhodli pro změnu. Na začátku měli jen jedno dítě. Oddíl se tak skládal z původních Osem, Sedem a Dvojek. Dvojky se potkávaly na několika výpravách ročně a hlavně v létě na táboře.

Ve školním roce 2007/2008 došlo ke spojení Osem, Sedem a Dvojek do jednoho společného oddílu Vpřed, převážně kvůli malému počtu vedoucích.

V roce 2009 se ze spojeného oddílu opět odpojil oddíl malých pod vedením Háni, Jany a Váni. Do něj chodily třeba Esterka a Tea. Malý oddíl pak zase zanikl a až v roce

2016 opět založila Májka se Sárrou, Týnou a Majdou Malý Vpřed, který všichni moc dobře známe.

Z minula: Kolikátým rokem jsme jeli tento rok na tábor? Jaké dva tábory nesly stejný název a v jakém byly roce?

Na obě otázky odpovězte Aně, nebo odpovědi napište do e-psa (*vpr.red/e-pes*). Za každou správnou odpověď získáte bod do bodování.

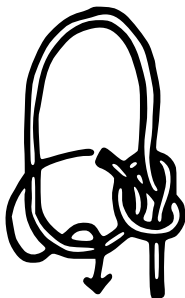
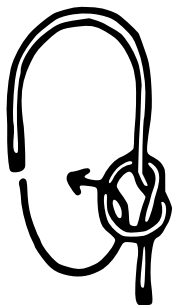
Uzel lásky a jižní kříž

uzly a uzlíky

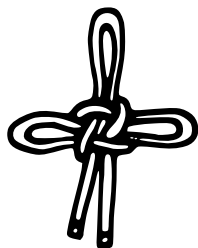
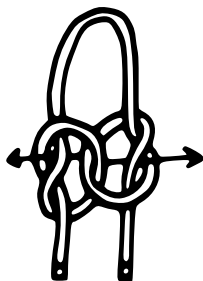
Dnes si představíme dva uzly, které sice nemají prakticky žádný užitek, ale jsou hezké, ozdobné a je radost je vázat. Prvním z nich je uzel lásky, který se skládá ze dvou vzájemně propletených oček. Je potřeba pohlídat si, aby bylo jedno očko uvázané s horním a druhé se spodním závitem, aby do sebe očka pěkně zapadla. Můžete tak elegantně zakončit třeba drhaný náramek.

Když se naučíte uvázat uzel lásky, zbývá již jen krůček k jižnímu kříži. Stačí protáhnout části oček navzájem skrz závity, jak vidíte na obrázku, a vznikne vám pohledný, kompaktní uzel se třemi smyčkami. Jižní kříž vypadá symetricky a z obou stran stejně, pokud tomu tak není, někde jste udělali chybu.

Kdo uzel lásky (všichni do 5. třídy) nebo jižní kříž (od 6. třídy výš) uváže a ukáže Kvítkovi, nebo pošle fotografii uvázaného uzlu přes e-psa (*vpr.red/e-pes*), dostane za odměnu dva body do bodování.

Uzel lásky

Jižní kříž

Siesta v Madridu

a nebo ne?

Hola Vpředáci,

posílám zase pár příběhů z Madridu, tentokrát o tom, co se tu dělo v říjnu. První věc, kterou musím zmínit, jsou volby. Ještě nikdy jsem nevolila v zahraničí, takže to byl docela zážitek. Od papírování kolem voličského průkazu, přes hledání, kde vůbec v Madridu máme ambasádu, až po to, se tam o víkendu dostat. Všechno jsem zvládla a musím říct, že naše ambasáda má fakt krásnou zahradu.

Druhý říjnový týden se tu konal Hispanidad, který vyvrcholil národním dnem Španělska. A co to vlastně je? Je to týden plný oslav španělské kultury a vazeb s Latinskou Amerikou. Po celém městě probíhají koncerty, divadelní představení, taneční vystoupení a různé kulturní akce. Na několik jsem se šla podívat a byla to paráda. Viděla jsem flamenco i latinskoamerické umělce.

Vyvrcholením je Día de la Hispanidad, jeden z největších státních svátků. V Madridu se koná velká vojenská přehlídka, na kterou přijíždí královská rodina, a nad městem prolétají vojenská letadla. Už několik dní předem trénují, takže je pořád slyšíte a vidíte nad centrem, a pokud, stejně jako já a ostatní erasmáci, netušíte proč, dost vás zmate, že nad městem celý den krouží stíhačky. Ne že bychom nevěděli, jaký den se blíží, ale netušili jsme, že k tomu patří i letecká show. Celé to skončilo obrovským ohňostrojem se španělskou hudbou — opravdu krásná podívaná.

Další výlet jsem si udělala do Toleda, které je od Madridu ani ne půl hodiny. Věděli jste, že to bývalo hlavní město Španělska? Je to město UNESCO a působí mnohem „španělštěji“ než Madrid, který je spíš velkoměsto, kde tu typickou kulturu tolik necítíte. Zato Toledo... spousta malých uliček, staré domy, úplně jiná atmosféra. Je taky proslulé svým marcipánem, najdete ho na každém rohu. Jak chutná vám ale neřeknu, protože marcipán nejím. A poslední věc, co mě pobavila. Jelikož je město na kopci, mají tam ESKALÁTORY, které vás vyvezou z dolní části nahoru. Trochu bizár, nemyslíte?

Příště vám povím o prvních natáčeních ve škole a o tom, jak to s nimi dopadlo.

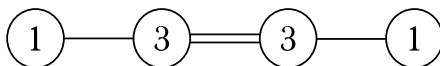
Hasta luego,

Týna

Ostrovy a mosty

Každé kolečko s číslem na plánu níže symbolizuje jeden ostrov. Vaším úkolem je mezi sebou propojit všechny ostrovy tak, aby z nich vznikl jeden souvislý systém. Ostrovy je třeba propojit pomocí mostů, které vedou přímoou čarou buď svisle nebo vodorovně (nikoliv však šikmo) z jednoho ostrova na druhý. Každý ostrov má na sobě číslo. Z každého ostrova musí vést přesně takový počet mostů, jaké číslo je v něm zobrazeno. Dva stejné ostrovy mezi sebou mohou mít maximálně dva mosty vedle sebe.

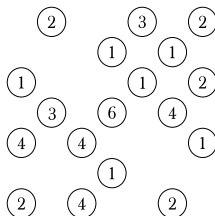
Správně propojené ostrovy tedy vypadají třeba takto:

Správné řešení hádanek níže pošlete do e-psa (*vpr.red/epes*), nebo ho ukažte na schůzce Štěpánovi.

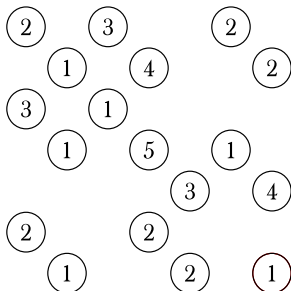
Pro mladší (do 5. třídy včetně)

Spoj ostrovy do jednoho systému tak, aby z každého z nich vedl správný počet mostů. Pozor, počítá se pouze propojení svislou nebo vodorovnou čarou!

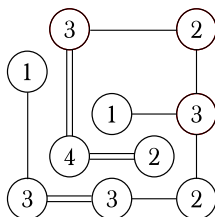

Pro starší (od 6. třídy včetně)

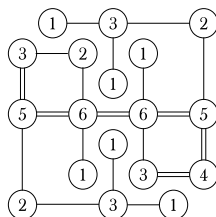
Spoj ostrovy do jednoho systému tak, aby z každého z nich vedl správný počet mostů. Pozor, počítá se pouze propojení svislou nebo vodorovnou čarou!

Řešení z minula

Mladší

Starší

Vedoucí starších:

Jenda: 799 790 244

Samara: 733 210 214

Štěpán: 771 113 162

Ester: 605 973 956

Kryštof: 608 746 385

Vedoucí mladších:

Kvítek: 724 264 148

Vydal T. O. Vpřed pro vlastní potřebu.

tovpred.ctrnactka.cz

